

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 161.

Tolvte Session.

43de Møde.

Tredagen den 23de Novbr. Kl. 1.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren ad interim (fortsat): Man kan ikke paa engang holde paa det System, som erklærer, at de gamle Skatter vedblive at hvile paa de faste Eiendomme med et vist bestemt Beløb, og samtidigt dermed omfordele dem efter nye Regler; det er to Ting, som ikke kunne gaae sammen. Jeg maa derfor her udtale, at jeg vilde finde det høist betænkeligt, om man skulde gaae ind paa en saadan Omfordeling og Forandring af den for Byen indenfor Voldene gjældende Grundtaxt. Derimod forholder det sig rigtigt, at der ved Loven af 14de December 1857 for de udenbys Grunde er begaaet forskjellige Feiltagelser. Jeg troer nu vel ikke, at de udenbys Grunde i og for sig ere for stærkt beskattede, at de i og for sig ere overbeholdede, i alt Fald ikke med noget overordentlig væsentligt Beløb. Man kan i den Henseende ikke sammenligne Veieindtægterne med Skattebyrden; thi det er en Selsølgelse, at naar man til et givet Tidspunkt overspeculerer, gjør vilde Speculationer, bygger paa en uhenigtsmæssig Maade eller paa uhenigtsmæssige Steder, vise Følgerne af saadanne uheldigt beregnede Foretagender sig i nedfattede Veieindtægter. Forholdet mellem Skattebyrden og Veieindtægterne kan ligesaa vel være en Frugt af urigtige Speculationer som en Følge af, at Grundene skulde være overbeholdede. Men der

er i een Henseende, saaledes som jeg idetmindste opfatter Loven af 14de Decbr. 1857, i denne begaaet den besynderligste Feiltagelse. I Kjøbenhavn hviler jo et vist Beløb af Grundtaxtportionerne paa Assurancesummen. Jeg har forkommet mine Optegnelser, men hvis min Hulommelse ikke skulde skuffe mig, paahviler der for hvert 5,000 Rd. Assurance en Grundtaxtportion (Ordføreren: Ja!). Altsaa paa en Bygning, der er assureret for 5,000 Rd., hviler der en Grundtaxtportion. Men nu hviler Grundtaxten ikke alene paa Assurancesummen, men ogsaa paa selve Jorden. I den Henseende er nu — det vil være mig kjært, om den ærede Ordfører vil rette mig, hvis jeg tager feil — Byens Jorder deelte i to Dele, nemlig Gadejorden, det vil sige den Jord, der ligger Gaden nær paa 20 □ Al., og Indjorden, som naturligviis ligger indenfor Gaden; den for Gadejorden satte Grundtaxt er 8 Gange større end den, der hviler paa Indjorden. Dette er den første Inddeling; men dernæst ere selve Grundene, efter deres mere eller mindre fordelagtige Veligheden, satte i visse Classer, der gaae fra 8 Skilling til 8 Mark. Nu er Spørgsmaalet, hvorledes forholde disse Bestemmelser sig til de udenbys Jorder? I den Henseende skal jeg bemærke, at § 3 i Loven af 14de December 1857 gaar ud paa at sætte den Jord, der anvendes til Græsning, til Have, til Tømmerplads osv., til en vis Sum; denne Sum anseer jeg ikke for høj, men snarere for alt for lav. Naar jeg nemlig tager den højeste Klasse, nemlig 5,000 Rd. pr. Td. Land, og sammenligner den med